

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:
Cím: *Tábortűz a megyeri dombokon*

Forrás: *Nemzeti Ujság*

Bm
(Hely)

1926. 7. 25.
(Dát)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás	
Tárgy	<i>371.747</i>
Hely	
Idő	<i>'1926'</i>
Személy	
Helv.	<i>371.747, 1926</i>

Tábortűz a megyeri dombokon

(A Nemzeti Ujság tudósítójától.) A Duna hömpölygő szöke hullámain aranyhidat csillogtat a juliusi égető napfény. Hajókat hord hátán fölfelé, lefelé. Az utasok szokatlan élénkséget észlelnek a megyeri síkságon. Benépesültek a halmok, a dombok, a völgyek, mindenütt jár-kelek a nép, mintha valami exotikus, óriási aranyu vásár, vagy valami ele-

„civiliek“ érdeklődve nézik a kis fiúk tábor-tanyáit és tarkán kavarogva végig ömlenek a Nemzeti Cserkész Nagytábor kanyargós utcáin. Az egyik sátorban mosogatnak, a másikban levelet írnak, a többiben meg szavalnak, szindarabot próbálnak, vagy éneklenek és a versenyszámokat gyakorolják. Eddig még minden nap rengetegen látogattak ki a cserkészekhez. Majdnem mindenkinek van ott fia, jóbarátja, vagy ismerőse.

A Nemzeti Cserkész Nagytábor július 25-én, vasárnap nagy ünnepség keretében befejeződik. Szombaton még lebonyolították az utolsó versenyeket. Szombaton még folyik a rendes tábori komoly munka, de vasárnap reggel 9 órakor megkezdődik a táborbontási ünnepély. Ez alkalommal a csapatok nem rendes felvonulással, hanem mint a tábornyitási ünnepségen, rohamszerű futólépésben foglalják el kitűzött helyüket a tábor főterén. Este ünnepi színjátékot mutatnak be és disztábor-tűzet gyujtanak bucsuzól.

A cserkész-tábornak van külön kórháza, amelyet a Magyar Vöröskereszt ifjusági csoportjának kórházi különítménye óriási anyagi áldozatok árán állított fel és bocsátott a tábor rendelkezésére. A kórház orvosai Szold Endre dr. klinikai műtőorvos kiváló vezetésével működnek. A kórháznak eddig még csak két komoly férflakója volt, Albrecht főherceg és Szukováthy Imre dr., a Testnevelési Főiskola vezetője. De egyikük sem volt beteg, hanem mivel egyik napon tábortűz végén már kinn-

rekedtek, ott aludtak a kórház puha, ruganyos ágyain. Súlyos megbetegedés eddig még csak egyetlen esetben fordult elő, amelynél orvosi beavatkozásra volt szükség — egy kis cserkész elrontotta a gyomrát.

A nagytábor vezetősége Khuen-Héderváry Károly gróf főcserkészzel és Teleki Pál gróf tb. főcserkészzel karöltve mindent megtett arra vonatkozóan, hogy a nemzeti cserkész nagytábor erkölcsi sikere emelje a magyar cserkészek érdemét és ez az óriási megmozdulás minden tekintetben hasznára váljék hazánknak. Hampton lord meleg elismeréssel nyilatkozott a magyar fiúk kiváló teljesítményeért és azt mondta, hogy odakint minden alkalommal el fog dicsőkedni, hogy egy megtiprott nemzet nyolcezer gyermeke mire képes.

Harangszó mellett bucsuztatták el tegnap a világ főcserkészenek helyettesét, Hampton lordot a megyeri Nemzeti Nagytáborban. Megható jelenet volt, amikor a Magyarország legnagyobb harangöntő gyárosa, Szlezák László áldozatkészségéből felállított, Salgótarjánban készült „Trianon“ nevű harangpár előtt megállott és azok feje felett Istent dicsőítő gyönyörű zengéssel megkondultak.

Leszállott az est. A sötétben kélő égről milliónyi csillag hinti a szikrát. A tábori náda: felől szél suhan erre és meg-meglobogtatja a nagy árboe zászlaját. Az esthomályban csapatok menetelnek, lábuk alatt tompán dübörög a föld. A vezéri halmon kürtjel hangzik.

Gyülekezés az arénában. A piarista-csapat mögött, két hosszú halom között van a tábortűz helye, amelyben körülbelül tizezer férőhely

van. Olyan az egész, mintha egy régi, görög vagy római arénában lennénk. A térség közepén máglya. A farakásból lassan felcsap a láng és végignyál minden hasábot. Egy barnára sült, izmos gyerek igazgatja a tüzet. Tizezer szempár rebben a tábortűz felé, amikor előugrik egy kis cserkész és elmond egy hazafias verset. Utána tréfás számok következnek. Majd komoly, érces férfihang csendül a hallgató éjszakába és arról beszél, hogy a Duna tanuja volt őseink vitézségének, harcainak és sorsának. A hömpölygő ár történelmi városokon folyik keresztül. Volt már a magyarnak honfoglalása, volt dicsőséges fénykora, de volt Mohácsa is... Távol tőlünk, Nyugaton ered a hatalmas folyam, arrafelé, ahol kintpadra huzzták hazánkat... Ha volt is a magyarnak Mohi-pusztája, Mohács, meg-rugdosták, megtépték akárhányszor, de megölni nem tudták. Most sem tudták megfojtani a magyart, most sem, amikor az egész világ reánk feküdt. A Duna hömpölygő hullámai esodálatos titkoz vérző üzenetet hoznak valonnan távolról a mélységekből, a sirokból és ki tudja még honnan, amerre magyar szív pihen... Mi élni akarunk!... és nektek, cserkészfiúk, lelket és erőt kell öntenetek minden-kibe, mert a Tíetek, az ifjuságó, az erős, az izmos, az edzett, a hatalmas, a diadalmas ifjuságó a jövő!...

Hallgatott mindenki, de a szemekben dacos tűz lobogott. A csendet a lobogó máglya patogó szikrái lármázták be. Nyolcezer fiu szívében gyullt ki a lelkesedés tüze és nyolcezer fiu keze szorult keményen ököibe. Az édes komoly gyerekek ajkáról bizakodva, reménykedve, de telve indulattal, erővel, szilajsággal felcsattant az ének:

— ... Ránk vár ez a világ, ez a harc a miénk! ...

Hampton lord az angol lobogót adja emlékül a tábortűznél.

ven színes tündérajáték folyama ott. A látogató

A tábortűz

1926.

Hampton lord, Albrecht főherceg, Khuen-Héderváry Károly és Teleki Pál grófok

Rakovszky Iván belügyminiszter beszél a német vezetővel, mellettük Schelken táborparancsnok.